

OGNISKO

CZASOPISMO DLA SPRAW DRUKARSKICH I POKREWNYCH ZAWODÓW

WYCHODZI KAŻDEGO MIESIĄCA

PRZEZ WALKĘ DO ZWYCIĘSTWA!

KOLEDZY I KOLEŻANKI!

Spełnijcie swój obowiązek w dniach 16 i 23 listopada!

Niechaj nikogo nie braknie przy urnie wyborczej!

OKÓLNIK

Zgodnie z ustępem 5 umowy cennikowej, zawartej dnia 27 listopada 1929 r., ważność tejże umowy zostaje przedłużona automatycznie na dalsze półroczcie, t. j. do dnia 31 maja 1931 r.

Lwów, dnia 6 listopada 1930 r.

Za Zarząd:

ST. KWAŚNIEWSKI,
sekretarz

A. KUSYK,
przewodniczący

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE „OGNISKA“

W niedzielę, dnia 12 października br. odbyło się we Lwowie w sali „Gwiazdy“ Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie członków Stowarzyszenia „Ognisko“, z porządkiem dziennym:

1. Bezrobocie;
2. Pomoc dla bezrobotnych członków;
3. Uzupełniający wybór dwóch członków komisji rewizyjnej.

Zgromadzeniu, niezwykle licznemu, przewodniczyli koledzy: prezes A. Kusyk i wiceprezes W. Wiśniewski. Sekretarzem kol. St. Kwaśniewski. Początek Zgromadzenia o godz. 11 przedpołudniem.

Po zagajeniu, oba pierwsze punkty porządku dziennego referował kol. A. Kusyk. W wyczerpującym referacie podniósł on katastrofalne wprost położenie klasy robotniczej w czasach dzisiejszych, a specjalnie wśród drukarzy. Na położenie to składa się bardzo wiele czynników, w pierwszym rzędzie kryzys ekonomiczny, który przeżywa państwo w obecnej dobie i tak zwana „racjonalizacja“ pracy. Specjalnie nad drukarzami wisi jak zmora wzrastająca coraz bardziej mechanizacja pracy, która z tygodniem każdym wyrzuca na bruk poważną ilość robotników ręcznych.

Okręg lwowski naszego Związku liczy już dziś 40% bezrobotnych. Cyfra ta zwiększa się z każdą sobotą. Stoimy przed katastrofą, jaką przeżywa przemysł drukarski. Niema widoków, ażeby położenie nasze zmieniło się na lepsze, a przynajmniej tak prędko nie nastąpi to.

Położenie bezrobotnych jest wprost rozpaczliwe, szczególnie tych, którzy znachodzą się dłużej bez pracy. A takich, którzy dłużej jak od roku pozostają bez kondycji — many bardzo wielu.

Wprawdzie państwo przychodzi bezrobotnym z pomocą materialną, jednak pomoc ta jest bardzo minimalna, a co najważniejsze, niedługa, bo po pewnym okresie, robotnik, skusomowawszy zapomogę rządową, zostaje bez najmniejszego zaopatrzenia. Klasa robotnicza, a z nią i my, drukarze, żądamy od państwa minimum egzystencji dla bezrobotnych i to na tak długi czasokres, aż nie otrzymają oni pracy.

Związki zawodowe przychodzą w pomoc swym członkom bezrobotnym, udzielając im zapomóg, zagwarantowanych statutem. Zapomogi te trwają jednak również tylko w czasie pewnego okresu — u nas np. 13 tygodni.

Po wyczerpaniu tego czasokresu, bezrobotny pozostaje bez zabezpieczenia.

My, drukarze, stworzyliśmy nadzwyczajny fundusz dla bezrobotnych, na który składają się koledzy pracujący. Fundusz ten niewielki, bo i kadry pracujących zmniejszają się. Z funduszu tego korzystają ci koledzy bezrobotni, którzy wybrali już zapomogę statutową.

Na ostatnim Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu, odbytem dnia 21 września b. r. w sprawie bezrobocia, wybrano komisję, która wspólnie z Wydziałem „Ogniska“ miała skonkretyzować postawione wówczas wnioski w sprawie pomocy bezrobotnym, względnie obowiązujący do dziś regulamin zapomóg nadzwyczajnych. Odbito więc szereg posiedzeń, na których na podstawie cyfr i pewnych danych, opracowano odpowiednie wnioski. (Wnioski te przystacza referent.)

Wydział przychodzi do Walnego Zgromadzenia z wnioskiem o przyjęcie przez Wydział opracowanego regulaminu, a również z nową normą nadzwyczajnego opodatkowania na rzecz bezkondycyjnych kolegów. (Regulamin ten i normę nadzwyczajnego opodatkowania podajemy na innym miejscu.)

W dyskusji nad powyższym referatem przemawiało wielu kolegów, podnosząc nadzwyczaj ciężkie położenie bezkondycyjnych i potrzebę przystąpienia im z pomocą.

Podniesiono w dyskusji również żądanie wydawnictwa pomocy od państwa na przeciąg całego okresu bezrobocia; żądanie ustawowego skrócenia dnia pracy do 7 godzin dziennie; ochrony zawodu drukarskiego przed zalewem sił niekwalifikowanych;

decentralizacji robót rządowych; zniesienia drukarni klasztornych, więziennych i policyjnych;

dokładnej kontroli rządowej nad drukarniami niecennikowymi, w których obowiązujące przepisy nie są przestrzegane, bo np. w wielu z nich pracuje się bez przerwy 10-12 a nawet i więcej godzin dziennie;

wprowadzenia w życie ustawy o umowach zbiorowych; bezwarunkowego nieprzyjmowania uczniów do zawodu drukarskiego;

zamknięcia granic dla wwozu książek polskich i ukraińskich, drukowanych zagranicą — i wiele innych postulatów życiowych.

Po wyczerpaniu dyskusji, która miała charakter bardzo rzeczowy i poważny, uchwalono wnioski referenta z pewnymi niewielkimi zmianami, oraz postulaty, postawione przez pojedynczych dyskutantów.

Z kolei przystąpiono do wyboru uzupełniającego dwóch członków komisji rewizyjnej, a mianowicie w miejsce kol. Stan. Terleckiego, który zmienił zawód, i w miejsce kol. Jana Riedla, który objął nadaną mu przez Wydział funkcję instruktora i kasjera w Sekcji Personalu pomocniczego. Po dyskusji, wybrano przez aklamację członkami komisji kol. Franciszka Prokopowicza i kol. Jana Ryszarda Burgera.

Po omówieniu jeszcze niektórych spraw, przewodniczący zamknął Zgromadzenie o godz. 3:30 po południu okrzykiem na cześć Organizacji.

KOLEGO! Czy przystąpiłeś już do spółdzielni „Związkowe Zakłady Graficzne“?

REDAKCJA, ADMINISTRACJA I EKSPEDYCJA:
WE LWOWIE, UL. PIEKARSKA 18. LISTÓW
NIEOPLACONYCH NIE PRZYJMUJE SIĘ. RĘ-
KOPISÓW SIĘ NIE ZWRACA. REKLAMACJE
NIEOPIECZĘTOWANE WOLNE OD OPŁATY
POCZT. TEL. STOW. „OGNISKO“ NR. 35—39.

ZAPOMOGI NADZWYCZAJNE

Regulamin

§ 1. Zapomogę nadzwyczajną przyznaje Wydział, po wniesieniu podania, tylko tym kolegom bezkondycyjnym, którzy wyczerpali zapomogę statutową, nie nabyli jeszcze praw do ponownej zap. stat., a zapłacili conajmniej 52 wkładek łącznie z opodatkowaniem.

§ 2. Wysokość zapomóg nadzwyczajnych ustanawia się dla Lwowa następująco:

I. kat.	52 wkł. — 2:50 zł. dziennie
	104 wkł. — 3:— zł. dziennie
	156 wkł. — 3:50 zł. dziennie
II. kat.	208 wkł. — 4:— zł. dziennie
	260 wkł. — 4:50 zł. dziennie
III. kat.	468 wkł. — 5:— zł. dziennie
	676 wkł. — 5:50 zł. dziennie
	884 wkł. — 6:— zł. dziennie

W pierwszej kategorii przez 120 dni, w drugiej przez 180 dni, zaś w trzeciej kategorii przez 240 dni w ciągu jednego roku po wystąpieniu z kondycji, w trakcie której zdobył prawo do zapomogi nadzwyczajnej. Najniższa zapomoga nadzwyczajna po 52 wkł. może być wedle uznania Wydziału Gł. zupełnie wstrzymana.

We wszystkich innych miejscowościach obniża się zap. nadzwyczajną o 50 groszy dziennie.

§ 3. Zapomoga nadzwyczajna wypłacana jest tylko tym kolegom, którzy przebywają w siedzibie Stowarzyszenia oraz filij i stacji płatniczych, w których Stowarzyszenie ma swoich mężów zaufania.

§ 4. Koledzy, którzy pobierali już zapomogę nadzwyczajną, a stanęli do kondycji i nie nabyli praw do zapomogi statutowej, straciwszy kondycję, otrzymują w dalszym ciągu zapomogę nadzwyczajną, zgodnie z postanowieniami § 2.

§ 5. Koledzy, którzy w czasie bezkondycjonowania pracują w obcym zawodzie, nie mogą korzystać z zapomogi nadzwyczajnej. Ci koledzy winni też natychmiast zawiadomoć Stow., że pracują poza zawodem, w razie zatajenia tego zostaną wykluczeni ze Stowarzyszenia. Koledzy, którzy bez ważnych powodów nie przyjmują nadanej kondycji, nie otrzymują zapomogi nadzwyczajnej. Jeśli kolega bezkondycyjny otrzyma kondycję chwilową na dwa dni w tygodniu, wówczas za resztę 5 dni nie przysługują mu prawo do zapomogi nadzwyczajnej.

§ 6. Kolegom, którzy powrócili do zawodu z prawami emerytalnymi, zdobytymi w instytucjach państwowych lub samorządowych, z wyjątkiem inwalidów wojennych, dopłaca się różnicę w tej wysokości, o jaką pobierana przez nich emerytura jest niższą od zapomogi nadzwyczajnej, należnej im kategorii. Tacy koledzy są obowiązani przedłożyć dokumenty, stwierdzające wysokość pobieranej emerytury.

§ 7. Koledzy, którym udowodnione zostanie, że z własnej winy utracili kondycję — nie mogą korzystać z zapomogi nadzw.

§ 8. W okresie letnim t. j. od 1-go maja do 30-go września z nadzw. zapomogą mogą korzystać wyłącznie ci członkowie „Ogniska“ i Związku, którzy mają wpłaconych co najmniej 260 wkładek. W wyjątkowych wypadkach może Wydz. przyznać zapomogę nadzw. w okresie letnim i takim kolegom, którzy nie wpłacili ogółem 260 wkładek.